

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Odwołanie od postanowienia Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 19 listopada 2013 r. w sprawie T-476/13 Associazione sportiva Taranto calcio Srl przeciwko Republice Włoskiej wniesione w dniu 13 stycznia 2014 r. przez Associazione sportiva Taranto calcio Srl

(Sprawa C-11/14 P)

(2014/C 245/02)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Associazione sportiva Taranto calcio Srl (przedstawiciel: N. Russo, adwokat)

Druga strona postępowania: Republika Włoska

Postanowieniem z dnia 30 kwietnia 2014 r. Trybunał Sprawiedliwości (szósta izba) oddalił odwołanie.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano (Włochy) w dniu 27 lutego 2014 r. – Unione nazionale industria conciaria (UNIC), Unione Nazionale dei Consumatori di Prodotti in Pelle, Materie Concianti, Accessori e Componenti (Unicopel) przeciwko FS Retail, Luna srl, Gatsby srl

(Sprawa C-95/14)

(2014/C 245/03)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Milano

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Unione nazionale industria conciaria (UNIC)

Unione Nazionale dei Consumatori di Prodotti in Pelle, Materie Concianti, Accessori e Componenti (Unicopel)

Strona pozwana: FS Retail

Luna srl

Gatsby srl

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 34, 35 i 36 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, właściwie interpretowane, stoją na przeszkodzie stosowaniu art. 3 ust. 2 ustawy krajowej nr 8 z dnia 14 stycznia 2013 r. ustanawiającego obowiązek etykietowania wskazującego państwo pochodzenia w odniesieniu do produktów otrzymanych w wyniku obróbki w krajach zagranicznych, które wykorzystują włoskie oznaczenie „skóra” – w odniesieniu do produktów ze skóry zgodnie z prawem poddanej obróbce lub wprowadzonej do obrotu w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej, ponieważ taka ustawa stanowi środek o skutku równoważnym z ograniczeniem ilościowym zakazanym przez art. 34 TFUE i nieuzasadnionym w świetle art. 36 TFUE?

- 2) Czy art. 34, 35 i 36 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, właściwie interpretowane, stoją na przeszkodzie stosowaniu art. 3 ust. 2 ustawy krajowej nr 8 z dnia 14 stycznia 2013 r. ustanawiającej obowiązek etykietowania wskazującego państwo pochodzenia w odniesieniu do produktów otrzymanych w wyniku obróbki w krajach zagranicznych, które wykorzystują włoskie oznaczenie „skóra” – w odniesieniu do produktów ze skóry zgodnie z prawem poddanej obróbce lub wprowadzonej do obrotu w państwach niebędących członkami Unii Europejskiej, ponieważ taka ustawa stanowi środek o skutku równoważnym z ograniczeniem ilościowym zakazanym przez art. 34 TFUE i nieuzasadnionym w świetle art. 36 TFUE?
- 3) Czy art. 3 i 5 dyrektywy 94/11/WE⁽¹⁾, właściwie interpretowane, stoją na przeszkodzie stosowaniu art. 3 ust. 2 ustawy krajowej nr 8 z dnia 14 stycznia 2013 r. ustanawiającej obowiązek etykietowania wskazującego państwo pochodzenia w odniesieniu do produktów otrzymanych w wyniku obróbki w krajach zagranicznych, które wykorzystują włoskie oznaczenie „skóra” – w odniesieniu do produktów ze skóry zgodnie z prawem poddanej obróbce lub wprowadzonej do obrotu w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej?
- 4) Czy art. 3 i 5 dyrektywy 94/11/WE, właściwie interpretowane, stoją na przeszkodzie stosowaniu art. 3 ust. 2 ustawy krajowej nr 8 z dnia 14 stycznia 2013 r. ustanawiającej obowiązek etykietowania wskazującego państwo pochodzenia w odniesieniu do produktów otrzymanych w wyniku obróbki w krajach zagranicznych, które wykorzystują włoskie oznaczenie „skóra” – w odniesieniu do produktów ze skóry otrzymanej przez obróbkę w państwach niebędących członkami Unii Europejskiej i niewprowadzonych jeszcze do obrotu w Unii?
- 5) Czy art. 60 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013⁽²⁾ z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny, właściwie interpretowany, stoi na przeszkodzie stosowaniu art. 3 ust. 2 ustawy krajowej nr 8 z dnia 14 stycznia 2013 r. ustanawiającej obowiązek oznakowania wskazującego państwo pochodzenia w odniesieniu do produktów otrzymanych w wyniku obróbki w krajach zagranicznych, które wykorzystują włoskie oznaczenie „skóra” – w odniesieniu do produktów ze skóry otrzymanej przez obróbkę w państwach członkowskich Unii Europejskiej i niewprowadzonych jeszcze do obrotu w Unii?
- 6) Czy art. 60 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny, właściwie interpretowany, stoi na przeszkodzie stosowaniu art. 3 ust. 2 ustawy krajowej nr 8 z dnia 14 stycznia 2013 r. ustanawiającej obowiązek etykietowania wskazującego państwo pochodzenia w odniesieniu do produktów otrzymanych w wyniku obróbki w krajach zagranicznych, które wykorzystują włoskie oznaczenie „skóra” – w odniesieniu do produktów ze skóry otrzymanej przez obróbkę w państwach niebędących członkami Unii Europejskiej i niewprowadzonych jeszcze do obrotu w Unii?

⁽¹⁾ Dz.U. L 100, s.37.

⁽²⁾ Dz.U. L 269,s.1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 18 kwietnia 2014 r. – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände –
Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. przeciwko Teekanne.**

(Sprawa C-195/14)

(2014/C 245/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Strona pozwana: Teekanne GmbH & Co. KG